

Nr: SPC/031/18/ BS/JD

Kraków, 14-08-2018 r.

Szanowny Pan
Sławomir Mazurek
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Środowiska
Warszawa

Dot. Uwagi do projektu rozporządzenia w sprawie wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń z dnia 02.08.2018 r.

Stowarzyszenie Producentów Cementu reprezentujące sektor cementowy w Polsce przesyła uwagi do projektu rozporządzenia w sprawie wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń z dnia 02.08.2018 r.

Wnosimy o wprowadzenie do treści rozporządzenia zróżnicowania proponowanych stawek zabezpieczenia roszczeń nie tylko w zależności od rodzaju odpadów, ale również zastosowanych rozwiązań organizacyjno-technicznych w zakresie magazynowania odpadów zbieranych lub przeznaczonych do przetworzenia oraz innych dodatkowych kryteriów:

- Jeżeli na terenie firmy prowadzącej magazynowanie odpadów przez okres co najmniej 5 lat nie powstały żadne zagrożenia środowiskowe związane z magazynowaniem odpadów i kontrolujące jednostki (WIOŚ; Sanepid; Straż Pożarna; PIP) nie stwierdziły żadnych niezgodności związanych z magazynowaniem odpadów – zabezpieczenie gwarancyjne obniża się o 50%.
- W przypadku firm rozpoczynających działalność obniżenie to może nastąpić po 5 latach prowadzonej działalności po spełnieniu wymagań wyszczególnionych powyżej.
- Firmom posiadającym certyfikaty środowiskowe ISO, EMAS koszty obniża się o 20%.
- Odpady niepalne o charakterze mineralnym (m.in. popioły lotne, żużle wielkopiecowe, dodatki żelazonośne) wykorzystywane w przemyśle cementowym w ilości do 5 mln ton rocznie i magazynowane w zamkniętych, szczelnych magazynach bez możliwości wystąpienia jakichkolwiek odcieków powinny być **w sposób jednoznaczny** wyłączone z wymagań dotyczących zabezpieczenia roszczeń z uwagi na to, że spełniają kryteria dla odpadów obojętnych.

UZASADNIENIE:

Sektor cementowy popiera zmianę przepisów w gospodarce odpadami mającą na celu ograniczenie występujących nieprawidłowości. Apelujemy jednak o przeprowadzenie **szczegółowej analizy i dogłębne konsultacje z zainteresowanymi sektorami** w celu dopracowania rozwiązań odzwierciedlających faktyczne koszty zabezpieczenia roszczeń i remediacji środowiska. Wysokość stawek powinna zależeć nie tylko od rodzaju odpadów, ale również od warunków, w jakich magazynowane są odpady, ponadto powinno się

wprowadzić dodatkowe kryteria uwzględniające dotychczasową „historię” instalacji / zakładu, czyli odniesienia się do ewentualnych naruszeń, które miały miejsce w przeszłości, np. stosowanie systemów zabezpieczeń pożarowych ACERT, brak skarg lokalnej społeczności, pozytywne kontrole WIOŚ w zakresie gospodarki odpadami, wdrożone systemy ISO/EMAS itp., co pozwoli na rzetelną ocenę potencjalnych skutków dla środowiska w przypadku wystąpienia szkody w środowisku. Warto podkreślić, że w sektorze cementowym dotychczas nigdy nie miało miejsca żadne zdarzenie skutkujące koniecznością wykonania zastępczego. Bez pogłębionej analizy i doprecyzowania stawek określonych w rozporządzeniu, w przypadku wielu przedsiębiorców będzie to jedynie nieuzasadnione, bardzo wysokie obciążenia finansowe, co będzie skutkowało jedynie wzrostem kosztów produkcji i utratą konkurencyjności na rynku.

Cementownie w Polsce dotychczas zainwestowały prawie 10 mld złotych w inwestycje związane z ochroną środowiska, w tym ogromne koszty inwestycyjne poniesione przez branżę w celu zorganizowania bezpiecznych i nowoczesnych miejsc magazynowania odpadów, wyposażonych w odpowiednie zabezpieczenia przeciwpożarowe. Np. paliwa alternatywne magazynowane są w cementowni w instalacjach wyposażonych w systemy monitoringu ciągłego rozładunku paliw, posiadają systemy ochrony przeciwpożarowej, w skład których wchodzi kamery termowizyjne, czujniki wzrostu temperatury i stężenia CO. W procesie technologicznym są stosowane np. popioły suche, które są magazynowane i dozowane do produkcji w hermetycznym układzie i nie stanowią żadnego zagrożenia dla środowiska. Przykładowy koszt wprowadzenia tego typu rozwiązań technicznych w cementowni wynosi nawet 20 mln PLN, z czego ponad 15 mln PLN to wydatek na same systemy magazynowania paliw alternatywnych.

Wobec przytoczonych wyliczeń i przykładów wydaje się **wysoce niesprawiedliwe potraktowanie na równi takich zakładów jak cementownie, mające ugruntowaną pozycję na rynku i wykorzystujące w sposób bezpieczny od kilkudziesięciu lat różnego rodzaju odpady i podmiotów działających nielegalnie, często na granicy prawa, bądź całkowicie bezprawnie.**

Cementownie w swojej działalności wykorzystują różnego rodzaju odpady. Jako paliwa alternatywne stosowane są głównie stałe paliwa zmieszane produkowane na bazie odpadów komunalnych, tzw. RDF, opony i in. w ilościach ponad 1,5 mln ton rocznie. Ponadto, w procesie produkcyjnym, jako dodatki do surowców czy dodatki do cementu, wykorzystuje się różne odpady z innych branż przemysłowych, jak popioły lotne, żużle wielkopieczowe czy dodatki żelazonośne w ilościach do 5 mln ton rocznie. Z szacunków Stowarzyszenia wynika, że z tytułu posiadanych pozwoleń na przetwarzanie i zbieranie odpadów wysokość zabezpieczenia roszczeń w naszym przemyśle może wynieść kilkaset mln złotych – w pojedynczych przypadkach może to być nawet ponad 100 mln PLN. Koszty wynikające z wysokości zabezpieczeń to kwoty, które znacząco wpłyną na działalność cementowni.

Deklarujemy gotowość do dalszej współpracy nad wypracowaniem dobrych rozwiązań chroniących środowisko.

Z poważaniem,

Prof. dr hab. inż. Jan Deja

Dyrektor Biura

Stowarzyszenia Producentów Cementu

30-003 Kraków, ul. Lubelska 29/4/5

Tel. 12-423-33-55, fax 12-423-33-45

E-mail: biuro@polskicement.pl